

לולב הגזול

פרק שלישי

סוכה

ל

ז א מיי פ"ח מהל' לולב
הלכה א טו"ע א"ח סי'
תרמ"ט סעיף א:
ז ב מיי פ"ה מהלכות
איסורי מצות הלכה א סמג
לאוין טע'
ח ג טו"ע א"ח סימן
תרמ"ט סעיף א נה"ה:

שנאמר והבאתם גזול וגו'. לאשכחן קרא לאוסר להציל מלוא צעצורה: **מה פסח אין לו תקנה.** לאחר זמן להקריבו שהרי מוס קצוץ עולמית הוא: **אף גזול.** ילפינן מינה דאין לו תקנה לאחר זמן ואפילו ציאוש דשמעינן ליה למריה דמילאש ואמר ווי ליה לחסרון כס' (7) ואע"ג דלענין

משום דהוה ליה מצוה הבאה בעבירה. והדמינא לקמן פ' לולב וערצה (ד' מג.) לכס משלכס להוילא את השאלו ואת הגזול משום שאלו אינטריכא דצלאו לכס נפקא לן גזול משום מלוא הצאה צעצורה דאע"ג דקרא גזי קרנן כתיב הוא הדין צכל מלוא דהוי דאוריית' כדמוכח צריש הגזול קמא

מקני אמרינן צצצא קמא (סח.) דקני ליה ציאוש והוי דדיה ואפ"ה אקרוצי למצוה לא: **שונא גזל בעולה.** צעולות שאתם מציאין לי אני שונא את הגזול שאתם גוזלים אותם ואע"פ שהכל שלי ואף מתחלה שלי היתה: **אתמר נמי.** דטעמא דמתני' בגזול צי"ט שני משום מלוא הצאה צעצורה: **לא שנו.** דגזול פסול: **מתוך שיוצא בשאול.** דהא צי"ט שני לא כתיב לכס למעוטי:

מצוה הבאה בעבירה (צ"ק ד' זג.) גזי הרי שגזל סאה של חייטין וטחנה ואפאה והפריש ממנה חלה דאין זה מצדך אלא מנאך * וא"ת לקמן (ד' נה): **דפסלינן לולב של אשרה** ושל עיר הנדחת משום דמיכתת שיעוריה תיפוק ליה משום מלוא הצאה צעצורה ומו אמאי שרינן דלאו אשרה דמשה וי"ל דלא דמי לגזול דמחמת עבירת הגזול צאה המלוא שיוצא צו אצל הני אטו מחמת עבירה שטעמיה צו מי נפיק ציה ומיהו י"ש ספרים דגרסי' לקמן (ד' נה.) **אמתני' דאתרוג של אשרה מ"ט משום דהוה ליה מלוא הצאה צעצורה וגירסא משושת היא אלא טעמא משום דמיכתת שיעוריה דאתרוג נמי צעי שיעור כאלו או כציה דאף על גב דאמרינן לקמן (ד' נה): **טעמא משום דלא גמר פירא מכל מקום צעינן דמינכר לקחתה דמהאי טעמא פסלינן לקמן (ד' נה.) פלפלין ומיהו תימה צפרק כל שעה (פסחים ד' נה): דתינא אין יוצא ידי מנה צצבל ודריש ליה מקרא תיפוק ליה משום מלוא הצאה צעצורה דקא אכיל איסורא ונפיק ידי מלוא (7):****

לעולם ב"ט ראשון. ולא תידוק כדדייק' הא שאלו כשר דכ"ש דשאלו פסול ומתני' לא מיעביא שאלו קאמר: **אימא סתם גזילה.** מיד ואע"ג דלא שמעינן דאישא: **יאוש בעלים הוא.** שהרי צפניו הוא גזולו מידו ואין כח להציל: **קמ"ה.** דעד דשמעינן דאישא לא קני ליה דמימר אמר השתא הוא דתקיף מינאי למחר תפסינא ליה צדינא: **אוונברי.** תגרי כל דצר להשתכר צו כגון כלים קטנים מחטין ומסריקות ולולבין וקורין מרני"ש: **כי זבניתו אסא מנכרים.** כשתקנו דקס מן הנכרים לאגוד צהן להושענא: **ציגזו אינהו.** הם יתחכוהו מן המחוצר ויתנוהו לכס: **מאי טעמא סתם עכו"ם גזלי ארעתא מישראל נינהו.** ושמא אותו קרקע מישראל הוה: **וקרקע**

הגהות הב"ח

(א) תוס' ד"ה הא קנייה ציאוש וקרינא ציה מכס משלכס וכו':
(ב) בא"ד והא דשמעינן ליה לעולא כ"ל ומינח לעיל נמחק:

גליון הש"ס

תוס' ד"ה משום כו' וא"ת דקמן דפסלינן צו"ב ש' אשירה. וכו' אנו קושא כ"כ דיל' דלרין ליתן טעם לשמאל דלא ס"ל למלוא הצאה צעצורה ועי"פ צו"ט צ' דרנן דמ"מ אשירה פסול משום כמותי וכו' ועדיפא יש להקשות ולמה לי קרא מן הנקר להוילא הנעבד תיפוק ליה משום מלוא הצאה צעצורה:

תורה אור השלם

א) ואמרקתם הנה מתקלאתם ותפתקם אותו אמר יי צבאות והבאתם גזול ואת הפסח ואת החולה והבאתם את המנחה הארצה אותה מידכם אמר יי: [מלאכי א, יג]
ב) דבר אל בני ישראל ואמרת אליהם אדם פי יקריב מכם קרבן צ"י מן הבקמה מן הקבר וכן הציאן תקריבו את קרבנכם: [ויקרא א, ב]

ג) כי אני יי אהב משפט שונא גזל בעולה ונתתי פעלתם פאמת וברית עוקם אברות להם: [ישעיה סא, ח]

הגהות וצינונים

א) הגזול רש"ל (גליון):
ב) צ"ל אמר רבא ובהר"א ש"ב פ"י ססי טו גריס רב אש"ן (גליון):
ג) צ"ל אוונברי פי' לשון פרסי עושי מלאכת הנשיא. ערוך (גליון):
ד) ש"ז. רש"א (גליון):
ה) בדפוס רב"ה ועיין תוס' ב"ק ס"ז ע"א ד"ה אמר עולא ושם ע"ב ד"ה רבא אמר: [ו] צ"ל אוונברי (גליון):
ז) בדפוס וינצא איתא היבא דקני ליה מצי למימר דמכ"ז מקום קני קודם ובאגודה אפילו למאן דלא בעי אגד, ועיין מהר"ם ורש"י: [ח] יש ליישב כ"כ דצ"ל (רש"י):

לעזי רש"י

מרני"ש. פירוש תגריס, סוכרים (תרגום צלאשית לו, כח), וכולים (תרגום מ"א, ג טו), מוכרי כל ממכר (מתמיה יג, ט).

כי יקריב מכס אמר רחמנא וצ"א (צ"ק ד' סו:) ממעט גזול מדכתיב קרצו והכא ממעט ליה מדכתיב מכס ואע"ג דאיכא דמוקי לה התם בגזול קרצן דחצירה מ"מ קשה למאן דלא מוקי ליה הכי ועוד קשה דהתם משמע דלפני יאוש לא לרין קרא דדריש קרצו ולא הגזול וקאמר ה"ד אילימא לפני יאוש למה לי קרא ועוד קשה

דהא מכס דרשינן צפ"ק דחולין (ד' ה. טו) מכס ולא כולכס להוילא את המומר מכס צכס חלקתי ולא צאומות ואע"פ שיש לומר דרישא דקרא מיייתי הכא ומקרבנכס דסיפא דקרא קא דריש כמו שפיר"ת גזי לא תתחנן דסוף האומר צקדושין (ד' סח: טו) לא משמע כן כלל וי"ל דהא דקאמר צמרוצה לפני יאוש למה לי קרא משום דלפני יאוש אין יכול להקדיש והרי הוא חולין כדאמרינן גזל ולא נתיאשו הצעלים שניהם אינם יכולים להקדיש דאיש כי יקדיש את ציתו אמר רחמנא מה ציתו צרשותו¹⁷ כדאי צמרוצה (צ"ק ד' טז: טו) ואפילו מאן דפליג לא פליג אלא צצעלים אצל צגולן גופיה מודה דאין יכול להקדיש והא דמייתי הכא קרא דמכס אע"ג דמצינו נפקא אורחא דגמרא צהכי דמייתי מכס משום דאי לא כתיב ציתו הוה מוקמינן מכס להך דרשה אצל השתא דכתיב הני קראי אייתר ליה מכס להוילא את המומר ולצכס חלקתי ודכוותה אשכחן פרק אחד דיני ממונות (סנהדרין ד' לה: טו) דדרש"י נגעים ציום מדכתיב וציום הראות צו וצפ"ק דמועד קטן (ד' טו.) מוקי לה לחתן דיש יוס שאתה רואה ויש יוס שאין אתה רואה וציום נפקא לן מדכתיב כנגע נראה לי ולא לאורי וכן צשילהי פרק שני דמגילה (ד' כ. טו) דלא מוהלין אלא ציום דכתיב ציום השמיני וצפרק ר"ח דמילה (שבת ד' קלב) מוקי ליה ציום אפילו צצבת ולילה ממעט מדכתיב צן שמונת ימים ועוד איכא דכוותיהו צדוכתי טוצא¹⁸: **הא קנייה ביאוש.** וקרינא ציה (ה) לכס משלכס משמע דקסצר ר' יוחנן יאוש כדי קנה וקשה דצמרוצה (צ"ק ד' סח:) קאמר ר' יוחנן דהשלומי ארצעה וחמשה חויצה צין לפני יאוש צין לאחר יאוש ואי יאוש קני אמאי חייצ שלו הוא טוצצ שלו הוא מוכר דכי האי גוונא דייק התם לעיל (ד' טז: טו) רצ ששת אמילתיה דרצ דקאמר כי ניס ושכיב רצ אמר להא שמעתא ועוד דצהגזול צתרא (שם ד' טז: טו) שמעינן צהדיא לר' יוחנן משמיה דר' ינאי דשינוי רשות ואח"כ יאוש לא קני ויש ספרים דגרסינן הכא הא קנייה ומו לא ואפילו גרסינן ציאוש יש לפרש דהכי קאמר הא קנייה ציאוש ושינוי השם מעיקרא חולין והשתא הקדש וא"כ מאי פריך התם¹⁹ צציי לרצא²⁰ דאמר יאוש קני מדכתיב קרצו ולא הגזול ואמאי דחיק לשנויי דגזול קרצן דחצירה הא ממה נפשך התם קני דאיכא יאוש ושינוי השם ומ"מ מיפסיל להקרצה משום מלוא הצאה צעצורה כדאמרינן הכא וכמו כן קשה צסוף ההיא שמעתתא²¹ דדייק רצא דיאוש כדי לא קני מדכתיב קרצו ולא הגזול ועולא נפקא ליה התם מגזול דומיא דפסח דלית ליה תקנתא וי"ל דאם איתא דיאוש כדי קני הוי שלו קודם הקדש ומו לא חשיב מלוא הצאה צעצורה וכן מוכח לקמן צשמעתין גבי (נכרי²²) וליקנינהו צשינוי השם משמע דאי קנו ליה מנו נפקי ציה ולא חשיב מלוא הצאה צעצורה אצל אי יאוש כדי לא קני ועל ידי הקדש קא קני ליה דאיכא יאוש ושינוי השם השתא או חשיב מלוא הצאה צעצורה וצכולה שמעתין דלא חשיב מלוא הצאה צעצורה היכא דקני ליה מצינן למימר דקני קודם צבאגודה²³ אפילו למאן דלא צעי אגד הא קני ליה קודם י"ט דאכתי לא חל חיוצ מלוא ואי נמי אפילו צי"ט דלא דמי למקדיש דחל קנין והקדש ציחד והא דשמעינן ליה (צ) לעיל לעולא צצהגזול צתרא (שם ד' קד.) גזי פלוגתא דר"ש ורצנן צעורות של גנצ ושל גולן אי סתם גניצה יאוש צעלים או סתם גולה קאמר דקאמר עולא מחלוקת צסתם אצל צידוע דצרי הכל קני התם איכא יאוש ושינוי השם כדאמרינן צההיא שמעתא דמרוצה (שם ד' טו: טו) דמעיקרא קרו ליה משכא והשתא קרו ליה אצרוז והא דמשמע צריש הגזול קמא (שם ד' טז.) צההיא דגזל סאה דאף על גב דשינוי קונה חשיב מלוא הצאה צעצורה אף על פי שקנאו צשינוי מעשה קודם צצא לידי חיוצ חלה התם דיהויא צעלמא הוא אי נמי שאני צרכה דאיכא נמי הזכרה לשם שמים ולפי שיטה זו לרין²⁴ לייצצ סוגיא דהניזוקין (גיטין ד' נה.) דאמר עולא דצר תורה צין נודעה צין לא נודעה אינה מכפרת וסוגיא דהגזול צתרא וסוגיא דמרוצה ור"ת מפרש צענין אחר משום קשיא דעולא אדעולא והרצה הארכתי צמרוצה²⁵ וצפרק הניזוקין (שם ד' נה.): **מתוך שיוצא בשאול יוצא בגזול.** הכא דווקא שהוא מדרבנן לא חייש אמלוא הצאה צעצורה:

וקרקע

חשק שלמה על ר"ח

(ה) נראה דל"ל פי' כגון הממונה צצית הנשאל צצרינו וכיוצא בנשאל וכו'.

רבינו חננאל

וקרקע אינה נגזלת.
ואוקימנא בהושענא
דאונכרי גופייהו אבל
בהושענא דבעלי בתים
אפי' היא גזולה אפי'
גזוהא אונכרי גופייהו
כשירה כו'. ואסקנא
לולב אין צריך אגד
ואפי' מאן דסבר דצריך
אגד [כיון] דאי שרי ליה
חזר לכמות שהיה אינו
שינוי דק"ל שינוי
החזרו לברייתו אינו
שינוי ושינוי השם אינו

ל:

לולב הגזול

פרק שלישי

סוכה

א] לקמן לא. ז"ק נה.].
ב] לעיל דף יא: לקמן
ג. סנהדרין דף פח.].
ג] סנהדרין שם לעיל יא:
לקמן לא. ג. לו. ד] ע"י
חוס' ז"מ סא. ד"ה אלא
לאו דגול וכו'. ה] לקמן
לא. ו] כלאים פ"ז מ"ד.
ז] ב"מ כג. ח] ב"מ כד.
ט] ה"ב י' פ"א מ"ב.
י] ב"ק צו ע"ב.

הגהות הב"ח

א] תוס' ד"ה וקרקע
אינה וכו' וקולר כדרכו ולא
ישכור אפילו לאחר המועד.
נ"ב פירוש קולר כדרכו
לאט לאט ולא ישכור
פועלים אפילו משך
הקליטה עד לאחר המועד
וגם לאחר המועד לא ישכור
אלא אם כן זיקש ומלא
פועלים בשכר הידוע
שיקצרו כדרכם שאז ודאי
אם לא ישכור פועלים
חיישין משום משהיה
כלאים בכרם הא לאו הכי
לא חיישין משום משהיה
כלאים וק"ל: ב] בא"ד
כה"ר פטור בגזול
קרקע וכו' מכה זה יש לי
לחייב כנוטע לחוך:

ליקוטי רש"י

ד"ה צריך אגד. לאגד
שלשה המינין לאחד ושייכה
בה עשה [לפיל יא.].

הגהות וציונים

א] כ"ה בכתיב בגמ'
ובתוס' כ"י גזוז אוונכרי
ליהו יאוש בעלים
בידיהו דידהו: ב] וכן
מוכה (כ"ה בתוס'
הרא"ש): ג] צ"ל הישן
דף כז: [גליון] ועיין
רש"י שאין צריך
להגיה: ד] אולי צ"ל
סהדי (חזו"א ב"ק סימן
ט"ז אות יט וכ"ה בר"ש
כלאים פ"ז מ"ו: ה] א"ר
הי"א
ובירושלמי הגירסא ר'
הילא: ו] צ"ל בנוטע
(הג' הב"ח, רש"ל, וכ"ה
בר"ש שם): ז] יש
להוסיף ועוד ה"א מדמי
(כ"ה בר"ש שם):
ח] רש"א (גליון) וכ"ה
במהר"ם, ועיין ילקוט
מפרשים: ט] מסוף דברי
מהרש"א משמע דצ"ל
ה"א דיש וכו' (ר"ש
דעסר):

וקרקע

אינה נגזלת. כלומר אינה קנויה לגזול שזוש לעולם
היא בחזקת בעלים דמקראי נפקא לן בהגזול צתרא
(ז"ק דף קז: ושם) כדפירש בקונטרס והדין עמו ^ז דאי יאוש מועיל
בקרקע מאי נפקא ליה מינה צמאי דאינה נגזלת אי קודם יאוש אפילו היתה
נגזלת לא קני ואי לאחר יאוש הרי
קונה ביאוש וכן מוכיח ^ב בשמעתין ^ה
גבי פלוגתא דר' אליעזר ורצנן דפליגי
בסוכה גזולה דמכשרי רצנן משום
דקרקע אינה נגזלת והוא ליה סוכה
שאלה ואדם יוצא ידי חובתו בסוכתו
של חצירו והשתא אי לפני יאוש הא
אפילו מטלטלין אין נגזלין אלא ודאי
לאחר יאוש ומיהו אין משס ראה
דאם היתה סוכה מטלטלין כגון
שהוליו מסוכתו שצראש העגלה
וצראש הספינה לא היה יוצא זה צין
קודם יאוש צין לאחר יאוש משום
דממעטי' צפרק (קמא ^א) (דף ט.)

וקרקע אינה נגזלת

וקרקע אינה נגזלת. כלומר אינה קנויה לגזול שזוש לעולם
היא בחזקת בעלים דמקראי נפקא לן בהגזול צתרא
(ז"ק דף קז: ושם) כדפירש בקונטרס והדין עמו ^ז דאי יאוש מועיל
בקרקע מאי נפקא ליה מינה צמאי דאינה נגזלת אי קודם יאוש אפילו היתה
נגזלת לא קני ואי לאחר יאוש הרי
קונה ביאוש וכן מוכיח ^ב בשמעתין ^ה
גבי פלוגתא דר' אליעזר ורצנן דפליגי
בסוכה גזולה דמכשרי רצנן משום
דקרקע אינה נגזלת והוא ליה סוכה
שאלה ואדם יוצא ידי חובתו בסוכתו
של חצירו והשתא אי לפני יאוש הא
אפילו מטלטלין אין נגזלין אלא ודאי
לאחר יאוש ומיהו אין משס ראה
דאם היתה סוכה מטלטלין כגון
שהוליו מסוכתו שצראש העגלה
וצראש הספינה לא היה יוצא זה צין
קודם יאוש צין לאחר יאוש משום
דממעטי' צפרק (קמא ^א) (דף ט.)
מדכתיב לך גבי סוכה לך להוליו את הגזולה ולפני יאוש נמי לא
חשיבא כשאלה דמטלטלין הנגזלין לאו צרשות בעלים קיימי אצל
קרקע בחזקת בעליה עומדת ויש לדקדק מהא דתניא בחזקת הבעלים
לו פרה מכר לו טלית מעיד לו עליה ומוקי לה צראזן שגזול שדה משמעון ומכרה ללוי ואתא יודא וקמערער דלא לחיל שמעון לאסרודאי
ללוי דניחא ליה דהדרא אצל פרה וטלית לא הדרי דהוי יאוש ושינוי רשות משמע צהדיא דצקרקע לא מהני יאוש וכי תימא משום דקא סבר
יאוש כדי לא קני ושינוי רשות לא שייך בקרקע הא טעמא דיאוש לא קני משום דצאיסורא אתא לדיה כדמפרש צמרובה (ז"ק דף טו.)
והכא גבי קרקע נמי כזר נתיאש קודם שהחזיק צה הלוקח כמו גבי פרה וטלית וצירושלמי דכלאים סוף פרק שביעי משמע דיש יאוש לקרקע
דפרוך ויש קרקע נגזלת א"ר לוי אעפ"כ יש יאוש לקרקע ומיהו יש ליישב דלעולם אין יאוש ולאסור דרצנן משום כלאים איירי דתנן התם
(פ"ו מ"ו) האנס שורע את הכרם ויאל מלפניו קולרו ואפילו צמועד עד כמה יהא נותן לפועלים עד שליש יתר מכאן קולרו כדרכו והולך
אפילו לאחר המועד מאימתי נקרא אנס משישקע ואמרינן עלה צמרמא דירושלמי אצא צר יעקב צסם ר' יוחנן כיני מתני' מותר לקולרו
אפילו צמועד עד כמה יהא נותן לפועלים עד שליש רב הונא ורצ ששת חד אמר עד שליש לשכר וחד אמר עד שליש לדמים מאימתי נקרא
אנס משישקע א"ר אחא נשתקעו הבעלים ולא נתיאשו אסורין דצר תורה נתיאשו הבעלים ולא נשתקעו אסורין מדצרי סופרים ויש קרקע
נגזלת א"ר לוי אעפ"כ יש יאוש לקרקע עד כאן ירושלמי והכי פירוש מותר לקולרו אפילו צמועד דמלאכה אסורה חוץ מדצר האצד שוכר
פועלים אפילו דרך פרסום וקולר וצוריעת האנס לא נאסר הכרם דאין אדם אוסר דצר שאינו שלו ^א ונותן לפועלים עד שליש לשכר היינו
שמרצה להם צשכירות שליש יותר ממה שהיה ראוי ליתן להם כדאמר רב הונא צפ"ק דצ"ק (דף ט. ושם) צמוצה עד שליש ומאן דאמר
לדמים היינו שנותן להם שליש שויים של כל הפירות אצל יתר מכאן לא יוסיף וקולר כדרכו ולא ישכור אפילו לאחר המועד (ה) מאימתי
נקרא שם אנס על הכרם ליחשב כשלו שיאסר צוריעתו משישקע שם בעלים ממנו ונקרא על שם האנס ואע"פ שלא נתיאשו הבעלים דלא
אמר ווי ליה לחסרון כ"ס ^א דאין קצרי ^א דמיאשי ואפילו אמרי דלא מיאשי נעשה כלווח על ספינתו שטבעה צים ^א ומיתסר דאורייתא צוריעת
האנס אצל נתיאשו ולא נשתקעו לא מיתסר מדאורייתא דקרקע אינה נגזלת אצל מדצנן אסור ופרוך ויש קרקע נגזלת כלומר לאסור
אפילו מדצנן ומשני דיש יאוש לאסור מדצנן משום כלאים אצל מדאורייתא אין יאוש מדלא אסור מדאורייתא ומיהו היכא דנשתקע שם
בעלים אפילו מדאורייתא יש יאוש מדהוי אסורו דצר תורה ועוד יש לפרש צענין אחר שנשתקעו הבעלים ולא נתיאשו אסורו דצר תורה
לא מחמת צריעת האנס קאמר אלא שהלך לו האנס ונשאר הכרם לפני הבעלים ולא עקרו ממנו הכלאים והוסיף מאתים אסורו דצר תורה
מחמת הבעלים שמקיימים כלאים דידהו הוי כיון דלא נתיאשו אצל נתיאשו ולא נשתקעו מדצנן ואיכא פירכי טובא ללשון זה וראשון עיקר
וצמסכת ערלה פ"ק ^א תניא צירושלמי צסם ר' שמעון צן אלעזר נוטע לרצים חייב צנוטע צחוץ שלו צרשות הרצים פטור (צ) גזול קרקע
יש קרקע נגזלת א"ר אליעזר ^א אע"פ שאין קרקע נגזלת יש יאוש לקרקע וכולה מלתא תמוה דהא מתנימין דהתם ^א קתני הגזול נוטע חייב
ותו מאי קא פריך אצרייתא ויש קרקע נגזלת דמשמע משום דנגזלת ויש יאוש פטור מן הערלה אדרצה מכה זה יש לי לחייב צנוטע ^א
לחוץ שלו ועוד ^א מדמי נוטע צרשות הרצים לגזול קרקע ונטעה והיינו צלא יאוש דומיא דרשות הרצים דאין שייך צו יאוש ואם [מתקנה ^א]
היא ^א דיש יאוש צריך לאוקמה כשנשתקעו שם הבעלים: ב] גזוז אוונכרי נמי ניהו יאוש בעלים בידיהו דידהו. וא"ת ההוא יאוש שלא מדעת
הוא דלא ידע ציה נגזול צלוקח וקיימא לן צריש אלו מציאות (ז"מ דף כג:) דיאוש שלא מדעת לא הוי יאוש וי"ל דלא מיקרי יאוש שלא מדעת אלא
היכא דצא לידו קודם שידעו הבעלים שנאצד מהם אצל הכא ידעי צה ונתיאשו מקודם אלא דאין יאוש לקרקע:

שינוי

שינוי החזור לברייתו ^א ואע"ג דקני מדצנן כדאיתא צריש הגזולקמא (ז"ק דף ג:.) בגזול עניס משופין כגון נסרים
ועשאן כלים כיון דמדאורייתא לא קני לא נפיק הכא ומיהו מההיא סבתא (לקמן דף לא.) משמע גבי סוכה דנפיק אע"ג דלא
קני אלא מטעם מריש אלא יש לתרץ התם משום תקנת השצים והכא צאגודת לולב צעלמא לא שייך תקנת השצים דנקיל להתיר אגודו ומה
שנקלץ מן המחוצר לא חשיב שינוי מעשה כיון דלא נשתנה שמו צכך דמעיקרא אסא והשתא אסא כדאשכחן צריש הגזול קמא (ז"ק דף טו.)
האי דגזול דיקלא מצצריה וקטליה אע"ג דשדיא לארעה דידה לא קני מאי טעמא דמעיקרא דיקלא מיקרי והשתא נמי דיקלא מיקרי
ואע"ג דפסק לחיותא גרע מכחשא דלא דר ^א או מצהמה והזקינה דחשיב שינוי אע"ג דלא נשתנה שם ומשלם כשעת הגולה וכן עניס
ושיפן אצנים וסיתתן צמר וליצנן צריש הגזול קמא (שם דף ג:.)

וליקנייה

בשינוי השם. תימא הא אמרינן דשינוי מעשה החזור לצרייתו לא שמיא שינוי והוא הדין צשינוי השם כדאמרינן צמרובה
(ז"ק דף טו.) גבי מריש דשינוי החזור לצרייתו צשינוי השם לא שמיא שינוי וי"ל דפרוך הכא אליצא דרצ יוסף דמסיק התם
שינוי אצריינא ועוד י"ל צשינוי השם דליכא שינוי מעשה צהדיה לא קני צחוור לצרייתו כמו מריש דכמו שהוא צצירה לא חשיב שינוי
מעשה אצל הכא דאגדו הרי חשיב שינוי מעשה צהדי שינוי השם וקני אע"ג דהדר למלתיה וא"ת ועוצצא דהתם (דף טו:) כיון דלית צה
קיצוע ואין צה אלא מחצצה א"כ שינוי השם דידה חוזר לצרייתו הוא ואמאי קני וי"ל דהתם איכא יאוש צהדי שינוי השם דהיכא דליכא יאוש
אין מחצצה מטמאתו כדקתני לפי שלא נתיאשו הבעלים ועדיף שינוי השם החזור דקני עם יאוש כדאשכחן גבי עוצצא משינוי מעשה החזור
לצרייתו דאפילו עם יאוש לא קני כדמסיקנא הכא והשתא ניחא הא דקאמרינן התם שינוי השם כשינוי מעשה דמי דהיכי דמי להדי והלא
שינוי מעשה לחודיה צלא יאוש קני כדמוכח צכמה דוכתי צמרובה (שם דף טו.) וצהגזול קמא (שם דף ג:.) ואילו שינוי השם לא קני אלא צהדי
יאוש כדמוכח ההיא דעוצצא אלא היינו טעמא משום דעוצצא חוזר לצרייתו אצל היכא דלא דר קני לחודיה דאההיא דגנצ טלה ונעשה איל
עגל ונעשה שור פריך התם לעיל (דף טו:) וליקניניהו צשינוי השם ולא יתחייב ארצעה וחמשה ומשני שור צן יומו קרוי שור איל צן יומו קרוי
איל משמע דאי לאו הכי קני צשינוי השם לחודיה והשתא יש כמה דינים צצצר דשינוי מעשה שאינו חוזר וכן שינוי השם שאינו חוזר קני
מדאורייתא אע"ג דלא נתיאש ושינוי מעשה החזור קונה צלא יאוש מדצנן כדמשמע צריש הגזול קמא (שם דף ג:.) וטעמא משום תקנת
השצים ושינוי השם דהדר למלתיה צלא יאוש לא קני כלל חוץ מלענין מריש משום תקנת השצים וכל צנין קרקע וכיוצא צו כדמוכח שמעתא
דההיא סבתא (דף לא.) דלוחא אלמא לא נתיאשה ואמר רב נחמן אין לה אלא דמי עניס וא"ת הא דפרוך הכא לקניניהו צשינוי השם
תקשי ליה אמתי' דלולב הגזול (לעיל דף טו:.) וי"ל דמתני' איכא לאוקמא צשגזולו אגודה דלית ציה לא שינוי השם ולא שינוי מעשה:

אי